

اعلامیه نود و پنج ماده ای لوتر

(New Catholic Encyclopedia)

لوتر میگفت:

((من به این جماعت جادوگران هیچگونه ترحمی ندارم و حاضرم همگی آنها را بسوزانم))

۱. هنگامی که خداوند و استاد ما، عیسی مسیح، دستور داد که «توبه کنید» در پی آن بود که سراسر زندگی مؤمنان مالمال از توبه شود.
۲. برداشت شایسته از این سخن این نیست که منظور وی اشاره به آیین توبه باشد، به معنای اعتراف و رضایتمندی آن گونه که کشیش آن را برگزار می کند.
۳. با این حال، معنای آن به توبه قلبی نیز محدود نیست، زیرا چنان توبه هایی پوچ و بی حاصل است، مگر آن که نشانه هایی بیرونی از ریاضت های مختلف جسم را به همراه داشته باشد.
۴. تا زمانی که بیزاری از خود ادامه دارد، (به معنای توبه حقیقی درونی) مجازات گناه نیز ادامه دارد، به دیگر سخن تا زمانی که به ملکوت آسمان ها وارد شویم.
۵. پاپ نه قدرت و نه اراده آن را دارد که مجازاتی را عفو کند، مگر مجازات هایی که خودش با صواب دید خود یا بر حسب قانون کلیسایی وضع کرده است.
۶. خود پاپ نمی تواند از گناه بگذرد. او تنها می تواند اعلام و تایید کند که خدا آنها را بخشوده است یا حداکثر این که گناهانی را ببخشد که با صواب دید خودش وضع کرده است. به جز این موارد، گناه دست نخورده باقی می ماند.
۷. در عین حال، خدا گناه هیچ کس را بدون تسلیم فروتنانه نزد کشیش، که نماینده اوست، نمی ببخشد.

اعلامیه نود و پنج ماده ای لوتر

۸. قوانین مربوط به توبه تنها در مورد کسانی صدق می کند که هنوز زنده اند و مطابق خود قوانین، هیچ یک از آنها در مورد مردگان صدق نمی کند.

۹. به همین سان، روح القدس با عمل کردن در شخص پاپ، فیض را برای ما ظاهر می کند؛ با در نظر گرفتن این حقیقت که مقررات پاپی هیچ گاه نمی تواند در مورد مرگ یا در موارد دشوار انطباق یابد.

۱۰. این اقدامی خطا و از سر جهالت است که کشیشان مجازات های قانونی را به مردگان در برزخ نیز تعمیم می دهند.

۱۱. هنگامی که مجازات های قانونی، تغییر یافته و قابل انطباق بر برزخ باشد، مطمئناً به نظر می رسد که بذل (گیاه ماشک) به هنگام خواب کشیشان کاشته شده است.

۱۲. مجازات های قانونی در مورد روزهای گذشته تعیین می شود نه در مورد روزهای آینده.

۱۳. مرگ بر همه مدعیات کلیسا نقطه پایانی می نهد. حتی اگر افراد در شرف مرگ باشند، برحسب قانون کلیسا مرده به شمار می آیند.

۱۴. نقصان در پارسایی یا عشق، در شخص در حال مرگ لزوماً با ترس عظیم توأم است و ترس بیشتر در جایی است که پارسایی یا عشق در کمترین حدّ خود است.

۱۵. چنین بیم و هراسی به خودی خود برای پدید آوردن درد برزخ کافی است، صرف نظر از هر چیز دیگری که گفته شده باشد؛ زیرا بسیار زود به وحشت نومیدی نزدیک می شود.

۱۶. به نظر می رسد که اینها وجوه تفاوت مشابهی برای فرق نهادن میان دوزخ، برزخ، و بهشت و نیز میان نومیدی، نامطمئن و اعتماد باشد.

۱۷. در واقع، باید از آلام ارواح در برزخ کاست و به همین میزان به خیر و ثواب افزود.

اعلامیه نود و پنج ماده ای لوتر

۱۸. افزون بر این، بنا به هیچ یک از مبانی عقل یا کتاب مقدس نمی توان اثبات کرد که این ارواح از جایگاه شایستگی (برای نجات) بیرون یا از رشد در فیض ناتوانند.

۱۹. به نظر نمی رسد که بتوان اثبات کرد که همیشه آنها از رستگاری مطمئن و دلگرمند، حتی اگر خود ما بسیار بدان مطمئن باشیم.

۲۰. از این رو، پاپ هنگامی که از بخشودن تمامی گناهان سخن به میان می آورد، منظورش «همه» به معنای واقعی کلمه نیست، بلکه تنها چیزهایی است که خودش وضع کرده است.

۲۱. از این رو، تمامی کسانی که به هنگام موعظه در باره آمرزش نامه ها می گویند که آدمی می تواند به وسیله آمرزش نامه های پاپ از هر مجازاتی تبرئه شده و نجات یابد، در خطا هستند.

۲۲. در واقع، او نمی تواند از روح های در برزخ مجازات هایی را ببخشد که بنا به قانون کلیسا در زندگی کنونی باید بدان مبتلا باشند.

۲۳. اگر بخشودگی کامل را بتوان به کسی اعطا کرد، این در مورد کامل ترین افراد صدق خواهد کرد، یعنی عده ای بسیار اندک.

۲۴. در نتیجه، باید چنین باشد که بخش عمده ای از مردم فریفته وعده بی حساب و کتاب و پر سر و صدای رهایی از مجازات شده اند.

۲۵. همین قدرتی که پاپ به طور کلی در مورد برزخ اعمال می کند، هر یک از اسقفان در قلمروی اسقفی و کشیشان در قلمروی کشیشی می توانند اعمال کنند.

۲۶. پاپ هنگامی که ارواح برزخی را با شفاعتی که از آنان به عمل می آورد، نه به وسیله قدرت کلیدها (که نمی تواند بر آنان اعمال کند) می ببخشد، کار شایسته ای انجام می دهد.

اعلامیه نود و پنج ماده ای لوتر

۲۷. برای این موعظه که به محض این که صدای پول در صندوق به صدا درمی آید، روح از برزخ پرواز می کند، هیچ مبنای الهی وجود

ندارد.

۲۸. بدون شک امکان دارد که هنگامی که صدای پول در صندوق به صدا در می آید، حرص و آز افزایش یابد، اما هنگامی که کلیسا شفاعت

می کند، همه چیز به اراده خدا بستگی دارد.

۲۹. با در نظر گرفتن آنچه در باره قدیس سورینوس Severinus و قدیس پاسکال گفته شده، چه کسی اطلاع دارد که همه ارواح در برزخ

خواهان رهایی اند؟

۳۰. هیچ کس از واقعیت ندامت خود مطمئن نیست چه رسد به این که از دریافت آمرزش تمام و کمال آسوده خاطر باشد.

۳۱. کسی که آمرزش نامه ها را با حسن نیت (bona fide) می خرد، به همان اندازه اندک است که کسانی که واقعاً پشیمان و

توبه کارند؛ به عبارت دیگر بسیار اندک اند.

۳۲. همه کسانی که گمان می کنند که از نجات خود به وسیله نامه های آمرزش نامه آسوده خاطرند، برای همیشه مطرودند و به سرنوشت

معلمان خود گرفتار خواهند آمد.

۳۳. ما باید احتیاط بیشتری در برابر کسانی داشته باشیم که معتقدند که آمرزش نامه های پاپی هدیه ای آسمانی و بسیار ارزشمند است.

۳۴. زیرا فیض انتقال یافته به وسیله این آمرزش نامه ها صرفاً با مجازات های «توبه» آیینی ارتباط دارد که به وسیله آدمی وضع شده است.

۳۵. این با تعالیم مسیحی سازگار نیست که موعظه و تعلیم داده شود که کسانی که ارواح را در ازای پول نجات می دهند، یا مجوزهای اعترافی

را خریداری می کنند، دیگر نیازی به توبه از گناهان خود ندارند.

اعلامیه نود و پنج ماده ای لوثر

۳۶. هر فرد مسیحی که به راستی توبه کند، از موهبت بخشودگی کامل از مجازات و گناه برخوردار خواهد شد و این را به او بدون داشتن

آمرزش نامه می دهند.

۳۷. هر فرد مسیحی، زنده یا مرده، در همه مزایای مسیح و کلیسا شرکت می کند، و این مشارکت را خداوند به او بدون آمرزش نامه ها عطا

می کند.

۳۸. با این حال، نباید بخشودگی و آمرزش پاپ را دست کم گرفت، زیرا همان گونه که قبلا گفته شد، آنان آمرزش الهی را اعلام می کنند.

۳۹. حتی برای فرهیخته ترین الهیدانان بسیار دشوار است که با مردم در باره مزایای فراوان آمرزش نامه ها سخن به میان آورند، و در عین

حال، در زمانی بعد از فضیلت توبه بگویند.

۴۰. گناهکاری که به راستی پشیمان شده، جویای مجازات های گناهان خود است و عاشقانه توان می دهد، در حالی که کثرت آمرزش نامه ها

وجدان افراد را تضعیف می کند و چنان می سازد که از آمرزش نامه ها نفرت داشته باشند.

۴۱. آمرزش نامه های پاپ تنها باید با احتیاط تعلیم داده شود تا مبدا مردم برداشتی نادرست به دست آورند و گمان کنند که آنها بر سایر

کارهای خود ترجیح دارند که از جمله آنها عشق است.

۴۲. به مسیحیان باید یاد داد که پاپ اصلا منظورش این نیست که خرید آمرزش نامه قابل مقایسه با کارهای برآمده از رحمت است.

۴۳. به مسیحیان باید آموخت که کسی که به بینوایان کمک می کند یا به افراد نیازمند قرض می دهد، کارش بهتر از کار کسانی است که

مبادرت به خرید آمرزش نامه ها می کنند.

اعلامیه نود و پنج ماده ای لوثر

۴۴. این بدان سبب است که عشق با کارهایی که از سر عشق صورت گرفته رشد می کند و آدمی فرد بهتری می شود، در حالی که با

آمزش نامه ها نه تنها فرد بهتری نمی شود بلکه از مجازات های خاصی می گریزد.

۴۵. به مسیحیان باید آموخت که آن کس که نیازمندی را می بیند اما (با بی اعتنایی) از او می گذرد، او برای آمزش نامه پول می دهد اما

از بخشودگی پاپ سودی نمی برد بلکه تنها خداوند را به غضب می آورد.

۴۶. به مسیحیان باید آموخت که آنها موظفند که در حد ضروریات زندگی پیش خود نگهدارند و نباید به هیچ وجه آن را برای گرفتن

آمزش نامه به باد دهند مگر آن که بیش از حد نیاز داشته باشند.

۴۷. به مسیحیان باید آموخت که آنها آمزش نامه ها را داوطلبانه می خردند و هیچ الزامی به انجام این کار ندارند.

۴۸. به مسیحیان باید آموخت که در اعطای آمزشنامه ها، پاپ نیازی بیشتر و اشتیاقی افزون تر به دعای آنان برای خودش دارد تا پول های

گردآوری شده.

۴۹. به مسیحیان باید آموخت که آمزش نامه تنها زمانی مفید است که آدمی به آن تکیه نکرده باشد. از این بالاتر این که اگر پروای از خدای

را به خاطر آنها از دست دهد بسیار زیان بارتر است.

۵۰. به مسیحیان باید آموخت که اگر پاپ اخاذی ها و باجگیری های واعظان آمزش نامه ها را می دانست، ترجیح می داد که کلیسای سنت

پیتربه تلی از خاک تبدیل می شد تا این که با پوست، گوشت و استخوان رمه هایش برپا شود.

۵۱. به مسیحیان باید آموخت که پاپ شاید مایل باشد که، چنان که در وقت ضرورت باید این گونه باشد، کلیسای سنت پتر را بفروشد و آن را

به علاوه پول های خودش به بسیاری از آن کسان بدهد که تاجران مغفرت به اصرار از آنان پول ستانند.

اعلامیه نود و پنج ماده ای لوتر

۵۲. تکیه کردن بر آموزش نامه ها برای دست یافتن به نجات کار بیهوده و عبثی است، حتی اگر مباشران یا در واقع خود پاپ برای تضمین اعتبار آنها، روح خودش را گرو نهد.

۵۳. کسانی دشمن مسیح و پاپ اند که اجازه نمی دهند که کلام خدا در بعضی از کلیساها موعظه شود و هدف آنها این است که آموزش نامه ها در کلیساهای دیگر فروخته شود.

۵۴. کلام خدا آسیب خواهد دید، اگر در یک موعظه زمانی مساوی یا بیشتر به آموزش نامه ها اختصاص یابد تا به کلام خدا.

۵۵. پاپ نمی تواند این نظر را نادیده بگیرد که اگر آموزش نامه ها (که موضوع کوچکی است) با یک زنگ جشن گرفته شود، یک نمایش یا یک مراسم، بشارت (موضوعی بسیار بزرگ تر) به همراه صد زنگ، صد مشایعت و صد مراسم موعظه شود.

۵۶. خزان کلیسا که پاپ آموزش نامه ها را از آن توزیع می کند، در میان قوم مسیح به اندازه کافی سخن از آن به میان نیامده یا شناخته شده نیست.

۵۷. این که این خزان موقتی و گذرا نیست، از این واقعیت روشن می شود که بسیاری از سوداگران آن را به رایگان نمی فروشند، بلکه تنها آن را گردآوری می کنند.

۵۸. آنان نه شایسته مسیح اند و نه قدیسان، زیرا افزون بر پاپ، این شایستگی ها همیشه فیض را به درون انسان انتقال می دهد، و صلیب، مرگ و دوزخ را در بیرون انسان به یاد می آورد.

۵۹. قدیس لارنس St. Laurence گفت که تهیدستان ذخیره های کلیسا هستند، ولی وی این اصطلاح را در سنت عصر خود به کار برد.

۶۰. ما به گونه ای نسنجیده نمی گوئیم که ذخیره های کلیسا، کلیدهای کلیسایند و به وسیله شایستگی مسیح اعطا شده اند.

اعلامیه نود و پنج ماده ای لوتر

۶۱. زیرا روشن است که قدرت پاپ به خودی خود برای بخشودگی از مجازات و موارد ذخیره شده (به تعویق افتاده) کافی است.

۶۲. ذخیره حقیقی کلیسا «انجیل مقدس» شکوه و فیض خداوند است.

۶۳. به راستی می توان این ذخیره را نفرت انگیزترین چیز دانست، زیرا می تواند اولی را آخری بسازد.

۶۴. از سوی دیگر، ذخیره آموزش نامه از همه چیز پذیرفتنی تر است، زیرا می تواند آخری را اولی سازد.

۶۵. از این رو، ذخیره های بشارت تورهایی هستند که در روزگاران گذشته آدم های پولدار را به دام می انداخت.

۶۶. ذخیره های آموزش نامه ها تورهایی امروزی هستند که برای به دام انداختن آدم های پولدار به کار می روند.

۶۷. آموزش نامه ها که سوداگران آنها را به عنوان بزرگ ترین لطف ها می ستایند، در واقع ابزارهای لطفی برای پول جمع کردند.

۶۸. با این حال، آنها را نباید با فیض خدا و ترحم نشان داده شده در صلیب مقایسه کرد.

۶۹. اسقف ها و کشیشان موظفند که اختیارات آموزش نامه های پاپی را با احترام فراوان دریافت کنند.

۷۰. با این حال، آنان مسئولیت بسیار بیشتری دارند که دقیق تر بنگرند و به دقت وارد شوند، تا مبدا این مردان خیالات خود را به جای آنچه

که پاپ مأمور بدان است، موعظه کنند.

۷۱. بگذار آن که منکر خاصیت رسولی آموزش نامه هاست مطرود و ملعون بماند.

۷۲. از سوی دیگر، بگذار آن که خود را در برابر هرزگی و افسارگسیختگی کلمات سوداگران آموزش نامه حفظ کرده، مشمول رحمت باشد.

۷۳. به همین سان، پاپ به درستی آنان را که به گونه ای بر ضد تجارت آموزش نامه می کوشند، طرد کند.

اعلامیه نود و پنج ماده ای لوثر

۷۴. این بیشتر با دیدگاه های او موافق است که کسانی را طرد کند که از ملعبه آموزش نامه ها برای توطئه کردن بر علیه عشق و راستی

مقدس سوء استفاده می کنند.

۷۵. این تصویری احمقانه است که آموزشنامه های پاپی از چنان قدرتی برخوردارند که می توانند آدمی را بیمارزند، حتی اگر مرتکب کار

محالی شده و به مادر خدا تعدی کرده باشد.

۷۶. ماسخونی به عکس می گوئیم اظهار می کنیم که آموزش پاپ نمی تواند کوچک ترین و ناچیزترین گناه را ببخشد، تا حدی که احساس

گناه آنان مورد توجه است.

۷۷. هنگامی که گفته می شود که حتی اگر در این زمان سنت پیتر نیز پاپ بود، نمی توانست فیض بیشتری اعطا کند، این بی احترامی به

سنت پیتر و پاپ است.

۷۸. ما به عکس اظهار می داریم که او و هر پاپ دیگر از فیض های بیشتری برخوردار است، به عبارت دیگر، بشارت، قدرت های معنوی،

موهبت های شفا و غیره آنگونه که در قرنتیان ۱۲: ۲۸ اعلام شده است.

۷۹. این سخن کفر است که نماد صلیب با بازوان پاپ با صلیبی که مسیح بر بالای آن جان داد ارزش یکسانی دارند.

۸۰. اسقف ها، کشیشان و الهیدانان که اجازه می دهند که وعده هایی از این دست به مردم داده شود بدون هیچ مانع و رادعی باید پاسخگوی

آن باشند.

۸۱. این موعظه بی حساب و کتاب درباره آموزش نامه ها، افراد فرهیخته را در احترام به پاپ در برابر اتهامات نادرست یا دست کم از انتقادات

سخت عوام دچار مشکل می کند.

اعلامیه نود و پنج ماده ای لوثر

۸۲. برای نمونه، آنان می پرسند چرا پاپ به سبب عشق (به مقدس ترین چیز) و به سبب نیاز عالی روح های آنان، همه را از برزخ نجات نمی دهد؟ شاید به لحاظ اخلاقی این بهترین دلایل باشد. در عین حال، او روح های بیشماری را برای پول که فاسدشدنی ترین چیز است، بازخرد می کند تا بدین وسیله کلیسای سنت پیتر را بسازد که هدفی بسیار خرد است.

۸۳. مجدداً، چرا مراسم دفن و سالگرد برای مردگان همچنان از آن سخن به میان می آید؟ چرا پاپ اعانه های خاص این اهداف را از نو پرداخت نمی کند یا اجازه نمی دهد که از نو پرداخت شود زیرا خطاست که برای آن ارواحی دعا شود که هم اکنون رهایی یافته اند.

۸۴. باز می گویم، این نوع تازه ای از ترحم و دلسوزی از سوی خدا و پاپ است که فردی بی تقوا که دشمن خداست، اجازه می یابد که برای رهایی روح فردی پرهیزکار که دوست خداست پول پردازد، و این در حالی است که روح آن فرد پرهیزکار و عشقورزیده شده به سبب عشق و تنها بدان دلیل که نیاز به رهایی دارد، اجازه نمی یابد که بدون پرداخت پول رهایی یابد.

۸۵. باز می گویم، چرا قوانین شرعی در باب ندامت، اگر نگویم عملاً، به مدتی طولانی مهجور و مرده باقی مانده است؟ چرا آنها امروزه برای تحمیل جریمه هایی مالی در قالب صدور آمرزش نامه مورد استفاده قرار گرفته اند، گویی همه قانون های مربوط به توبه به طور کامل معتبرند.

۸۶. باز می گویم، از آنجا که در آمد کنونی پاپ از ثروت ثروتمندترین افراد بیشتر است، چرا او نباید این کلیسای سنت پیتر را به جای پول مؤمنان مستمند، با پول خود بسازد؟

۸۷. باز می گویم، پاپ چه چیزی را از مردمان بخشوده و معاف می کند، همان کسانی که با توبه کامل خود حق دارند که به طور کامل بخشوده و برخوردار از آمرزش تام شوند؟

اعلامیه نود و پنج ماده ای لوتر

۸۸. باز می گویم، اگر بنا باشد که پاپ این بخشودگی ها و معافیت ها را اعطا کند، به اطمینان کارهای خوب بزرگتری می توان برای کلیسا

انجام داد، آن هم نه یکبار مانند اکنون بلکه صدها بار در طول روز برای بهره بردن فرد مؤمن هر آنچه که باشد.

۸۹. آنچه را که پاپ در آمرزش نامه به دنبال آن است پول نیست، بلکه نجات ارواح است. حال چرا او نامه ها و آمرزش نامه هایی را که

پیش تر تصدیق کرده معلق نمی کند. ۹۰. این پرسش ها موضوعاتی بسیار مهم در وجدان عامه است. سرکوب آنان به وسیله صرف زور و نه

رد آنها به وسیله براهین و استدلال ها موجب می شود که کلیسا و پاپ مورد تمسخر دشمنانشان قرار گرفته و مسیحیان را ناخرسند سازد.

۹۱. از این رو، اگر آمرزش نامه ها بر طبق روح و ذهن پاپ موعظه شود، همه این مشکلات به سادگی حل خواهد شد و در واقع، دیگر وجود

نخواهد داشت.

۹۲. سپس دوری کنید از آن پیامبرانی که به قوم مسیحی می گویند که «صلح، صلح» در جایی که صلحی در کار نیست.

۹۳. آفرین و آفرین بر آن پیامبرانی که به قوم مسیحی می گویند که «صلیب ... صلیب» در جایی که صلیبی در کار نیست.

۹۴. مسیحیان باید تشویق شوند که مشتاقانه از مسیح، سر خود، به وسیله مجازات، مرگ ها و دوزخ ها پیروی کنند.

۹۵. از این رو، بگذار که آنان اطمینان بیشتری داشته باشند که به وسیله محنت های بسیار نه از طریق وعده نادرست صلح به آسمان وارد

شوند.